

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Quod ad vitam emendatiorem incipienti necessaria sit generalis confessio,
& quænam ad eam necessario requira[n]tur: dolor item qualis in
confessione sit necessarius. Can. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

ALLOQVIORVM IESV

Christi ad animam quamcur-

que peccatricem, sed ad suum creatorem,
sponsam & amatorem reuerti cupientem,

Libri I. pars II.

Quod ad vitam emendatiorem incipienti necessaria sit generalis confessio, & quatenam ad eam necessario requirantur: dolor item qualis in confessione sit necessarius.

CANON I.

I qui ad vitam correctiorem adspirat, qui se conuertere mihi, que se totum nititur dedicare, necessarium est vitæ male retroactæ primùm verè poeniteat. Consultissimum est etiam in principio conuersionis suæ, dum vitæ nouitatem meditat, quanta potest diligentia de omni vita sua peccatorum suorum faciat calculum, confessionemq; generalem: idq; contra futuros scrupulos conscientiaq; inquietudines, quibus timorata mens post conuersionem vel ex se ipsa, vel diaboli machinatione solet fatigari, & per hoc à studijs interim melioribus præpediri. Conuersionis initium uocet tempus illud, quo à vanis ad me suum creatorem reuerti contendit, tamen annis multis statum religionis ante professus sit. Debet autem hæc confessio esse integra, de omnibus videlicet quorum conscientia illum accusat aut reprehendit, & de quibus opinatur, quod fuerint peccata, præsertim mortalia. Debet etiam fieri cum dolore cordis & detestatione peccatorum: quam si non possit habere sensibiliter atq; cordialiter, habeat rationaliter, hoc est, habeat secundum rationem, qua iudicat se male egisse, doleatq; quod non cordialiter dolet, & optet habere cordis dolorem. Sit itaque ad minus dolor in iudicio rationis, vt peccando se male fecisse iudicet, optetq; ex toto corde se non peccasse, nolitq; deinceps peccare, nulla re magis carere velit, quam peccato, nihil minus optet aut magis excretur, quam peccatum. Doleat igitur quia peccauit, quia me offendit aut saltem doleat, quia non sentit se dolere. Sæpenumerò etenim fit, vt mihi magis placeat desiderium habendi, id est, velle esse contritum aut deuotum, quam sentire contritionem aut deuotionem: quia velle habere, & non habere facit afflictionem cordi. Itaque doleat & irascatur sibi, atque damnabilem se iudicet, quod peccauerit, & quod non dolet, quantum deberet. Hæc contritio (tamen si sensibilis non fit, id est, licet contrariis durum, aridum & ficcum) sufficit ad salutem. Ego enim vestram atrendo miseriam, vestram imbecillitatem, vestram paupertatem: nec villo modo bonæ voluntati desperandum est, quantamlibet cordis sentiat ariditatem seu frigiditatem, quando vellet se non peccasse, statuitq; propter me post hac nolle peccare. Sed dicis: Ego innumerabilia peccata admisi, quomodo de singulis debeo singulatum conteri? Consolatione eges o anima, at sola veritas consolatur. Si multa habes peccata,

Confessio
generalis
cur necessa-
ria.

Initium cõ-
uersionis
quod sit.

Dolor qua-
lis in con-
fessione ne-
cessarius.

Contritio
quæ suffi-
ciat ad sa-
lutem.

peccata, de multis ac omnibus simul generalem habeas contritionem, in qua generali contritione omnia ac singula peccata velis includi, hoc est, vt nullum peccatum, etiam si singularim occurreret, excipi velis, de quo non doleas, aut quod nolis non fecisse, & quod non velis cauere. Hæc namq; contritio generalis virtualiter extendit se ad omnia ac singula peccata, etiam oblita, & de quibus non cogitas. Neque enim hoc exigo, vt de singulis peccatis necessariò habeas singulas contritiones, iuxta numerum aut speciem peccatorum. Ita enim beatæ Mariæ Magdalenz dixit: Dimisi ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Non dixi, Quoniam dilexit multoties. Nec ipsa Magdalena aliter quam simul de omnibus dolere potuit in tam subita compunctione. Ita tu quoque de omnibus doleas, vt nullum sit peccatum quod tibi placeat, siue in genere, siue singulare memoriz occurrat.

Contritio generalis de peccatis multis quæ necessaria.

Luc. 7.

Demonum suggestiones erga animam reuerti gestientem quæ sint: quomodo eadem contemnendæ sint: aduersus desperationem, remedium quodnam adhibendum sit: pietas item Dei quanta erga animam ad se reuertentem.

CANON II.

Non autem filia tristeris, si fortasè imaginationis patiaris ac phantasias, quasi iratus sim, aded vt nolim placari, nolim indulgere, nolim te ad gratiam recipere. Hæc susurræ sunt diaboli, quibus ad desperationem te nititur pertrahere. Huius est enim consuetudo primò dum tentat ad peccandum, meam memoriam à cordibus euellere, misericordiam meam peccantibus promittere, securitatem, audaciam, obstinationem voluntatis impiè confirmare. At postquam delinquentes à se velle sentit auertere, si tentationibus nullis potest retrahere ad facinus, tentatione desperationis animas formidolosas aggreditur. Suedet non confitendum, suadet non posse continere, non posse vinci consuetudinem malam, terret à magnitudine peccati commissi, mentiens quod nolim dimittere peccatum. Tu ò anima noli credere: quicquid sentias, non consentias desperationi. Sufficit hæc contritio, arido licet corde doleas, me offensum optes te non offensis, statuas nolle peccare. Quod si iterum deliqueris, iterum quoque surge, & denuò propositum non delinquendi statue. Si tertio deliqueris, tertio resurge. Denique quartò, quintò, & si postremò septuagies septies quotidie cecideris, toties ad me reuertere, ego suscipiam te. Nonne melius est vt suscipiam te quam amittam, simulq; omnes labores meos & penas pro tui redemptione toleratas perdam? Nihil igitur ò anima, nihil ò filia sanguine meo redempta, te à me auocet, nihil detineat, nihil remoretur. Et si diabolo te tradideris, si me centies negaueris, si me & mei imaginem pedibus conculcaueris, si conspueris, si Sacramento meo contumeliam feceris, dole quia fecisti, & ego dimitto tibi peccatū. Nō sit in oculis tuis aded magnum peccatum, quod spem veniæ adimat. Non sit aded paruum, non aded multum, quod meam misericordiam posset superare. Nihil refert apud me, à multis an à paucis peccatis te redimam. Et magnus & paruus peccator æquè egent misericordia mea, quæ in inexhaustibilis omnibus fluit & abundat.

Demonis consuetudo quæ circa peccatores.

Surgendum quomodo à peccatis.

Remedium contra desperationem peccatoris.

Non potest misericordiam meam vincere malitia tua. Quanto plura tu habes peccata,

M m m

peccata,